

Sigge Eklund. In i labyrinten. Albert Bonniers förlag.

När ett barn försvinner väcks allas starka känslor. För vad kan vara mer ohyggligt än ett barn utan sina föräldrar, utan trygghet och i händerna på någon som bara vill det illa? Författaren Sigge Eklund lämnar nu sitt självbiografiska skrivande och presenterar en thriller där den elvaåriga Magda, är försvunnen sedan ett knappt år. Föräldrarna, pappa en förlagsredaktör och mamma psykolog, brottas med sorgen och den ohyggliga smärtan av att inte veta vad som hänt deras barn. Därtill har pappan varit misstänkt av polisen, eftersom statistiken visar sitt tydliga språk att förövaren ofta är en medlem i familjen. Parallellerna till det kända fallet med Madeleine McCann som försvann från sina föräldrar i Portugal är många. Berättelsen kretsar kring föräldrarna och deras nära relationer före och efter brottet. Ett tema av skuld växer fram och styr berättelsens fortsatta utveckling. Skulden att försummat sitt barn för egna bekräftelsebehov och barndomens diffusa skuld av otillräcklighet. Sigge Eklund har en speciell förmåga att fånga det psykologiska dramat i människan och en lika vass udd mot den psykanalytiska terapin som snarare berövar människor deras barndom än befriar dem från den. Detta är en roman där upplösningen aldrig blir given och det kan jag ha en del åsikter om. Författaren liksom överger läsaren mitt i labyrinten att själv hitta ut från en komplicerad och skickligt uppbyggd intrig. Att lämna de frågor författaren väckt hos läsaren obesvarade är ett tveksamt stilgrepp. Det är som om Sigge Eklund inte riktigt mäktar med att fullfölja sitt ambitiösa projekt. De många frågorna om föräldrarnas skuld, det övergivna barnet och de komplicerade relationerna kunde ha fått berättas till ett slut. Dessutom finns det en pratighet i romanen som leder ut författaren på tunn is, som då en skolsköterska som mött ett barn med blåmärken på hela överkroppen funderar "varför" hon själv mår dåligt av det. Eller påståendet att kvinnor föder barn med "benen i vädret". En god idé, ett bra upplägg men där tog det liksom slut.

Jakob Carlander